

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **F. K.**, zastoupený JUDr. Ludmilou Krejčí, advokátkou se sídlem Starobrněnská 13, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor správní** se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Rozhodnutím žalovaného ze dne 5.10.2009, č.j.:JMK 111047/2009, sp. zn. S-JMK 111047/2009/OSP byla změněna výroková část rozhodnutí komise pro projednávání přestupků Města Š. ze dne 30.6.2009 č.j. P 113/2009 tak, že výrok č. I. zněl: „1/... že dne 4.4.2009 nejpozději v 19.00 hod. řádně neuhasil ohniště založené na zahradě v bydlišti obviněného v obci M.,, které dne 5.4.2009 ještě v 7.15 hod. dýmalo.“ Ve zbytku bylo citované rozhodnutí prostupňového správního orgánu potvrzeno.

Rozhodnutím Města Š., komise pro projednávání přestupků ze dne 30.6.2009 č.j.: P 113/2009 byl uznán žalobce vinným, že v době od 12.00 hod. dne 4.4.2009 do 7.15 hod. dne 5.5.2009, ze soboty na neděli na své zahradě v bydlišti v obci M., v rozdělaném ohništi pálil travní porost, když oheň v 19.00 hod. dne 4.4.2009 řádně nehasil, 2/ v době 20.15 hod. dne 10.5.2009, tedy v neděli pálil na ohništi na zahradě v bydlišti v obci M., trávu, tímto jednáním ve dvou případech porušil obecně závaznou vyhlášky č. 2/2008, kterou se stanoví podmínky pro spalování rostlinných materiálů vydanou obcí M. dne 15.12.2008, kde v článku 3 je taxativně vymezen zákaz pálení v otevřených ohništích v období celého roku od 19.00 hod. do 8.00 hod. příštího dne a neděli a státem uznaných svátcích, kdy po ukončení spalování je nutno provést uhašení takovým způsobem, aby nadále nedýmalo. Tímto porušil povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce, vydané na úseku její samostatné působnosti a dopustil se přestupku proti pořádku ve věcech územní samosprávy dle ust. § 46 odst. 2 zák. č. 200/1990 Sb. o přestupcích v platném znění (dále jen „zákon o přestupcích“). V souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b/ a § 46 odst. 3 zákona o přestupcích mu byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč.

II.

Shrnutí základních argumentů uvedených v žalobě ze dne 10.3.2010 a vyjádření žalovaného ze dne 7.5.2010:

V žalobních námitkách brojil žalobce proti napadenému rozhodnutí žalovaného s tím, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a skutky, jak byly uvedeny v rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu nebyly prokázány. Tímto rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, což mělo za následek i nezákonné rozhodnutí ve věci.

Pokud se týká prvního skutku sice že dne 4.4.2009 nejpozději v 19.00 hod. řádně nehasil ohniště založené na zahradě v jeho bydlišti, které dne 5.4.2009 ještě v 7.15 hod. dýmalo uvedl, že v 18.00 hod. oheň řádně uhasil. Skutečnost, že oheň opět vzplál dle jeho názoru nebylo prokázáno, osobně žádný oheň neviděl ani necítil. Existenci ohně prokazuje toliko jedna fotografie, její původ je vzhledem k časovým nesrovnalostem přinejmenším podivný, a i výpovědi 3 svědků.

Co se týče skutku dne 10.5.2009 poukázal na rozpornost svědeckých výpovědí. Ing. H. tvrdil, že teprve ve 20.15 hod. měl vniknout kouř do místnosti, poté volal starostce a dovezl ji na místo samé. Jmenovaná naopak uvedla, že ing. H. se k ní do bytu dostavil těsně po 20.00 hod., na místě vytrvala do 20.30 hod. Neshodli se ani na vzdálenosti, z které pozorovali ohniště i na průměru ohniště. Trval na tom, že uvedeného dne zapálil pouze papírový kapesník, a to z recese, protože zaznamenal opětovný zvýšený zájem sousedů H. o jeho osobu. Uvedl dále, že v místech, které svědci uváděli není žádné ohniště, jde pouze o posečený travní porost. Ohniště má zřízeno od místa kde stáli ve vzdálenosti 30 – 40 m u zadní brány. Navrhoval, aby bylo provedeno jednání na místě samém, komise však jeho návrh zamítla.

Dále uvedl, že v odvolání namítl, že komise projednávající přestupek uvedla v písemném rozhodnutí jiné složení, než v jakém bylo rozhodováno. Krajský úřad v rozhodnutí uvedl, že tato námitka je nedůvodná, neboť ve spise je založen záznam o určení

oprávněné úřední osoby, ze kterého je zřejmé, které osoby (blíže specifikované) jsou oprávněny provádět úkony ve správním řízení. Dle ust. § 53 odst. 3 zákona o přestupcích obce mohou jako svůj zvláštní orgán zřizovat komise k projednání přestupků. Tyto komise jednají a rozhodují v tříčlenném složení, vždy za předsednictví osoby s právníkým vzděláním anebo se zvláštní odbornou způsobilostí pro projednání přestupků. Vyslovil výhrady ke kvantitě uvedených oprávněných úředních osob v projednávané věci. Z dikce zákona vyplývá, že o tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou se provede záznam do spisu, jedná se tudíž pouze o jednu určenou oprávněnou úřední osobu. Pokud se týká tříčlenného složení komise, byl toho názoru, že její složení má být neměnné z důvodu spravedlivého a správného rozhodování ve věci. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 7.5.2010 popřel, že by nebyl zjištěn skutečný stav věci a dále, že by byla krácena práva žalobce. V plném rozsahu odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, v kterém ke každému skutku je podrobně popsán zjištěný skutkový stav věci.

K žalobcovým námitkám, že nebylo přihlédnuto k jeho výhradám vztahujících se k provedeným důkazům uvedl, že v odvolání žalobce vytýkal prvostupňovému správnímu orgánu nepřipojení všech stížností rodiny H. . Odvolací námitka byla shledána irelevantní, neboť stížnosti se týkaly i jiné problematiky např. sousedských vztahů apod. Nemohou mít proto důkazní hodnotu ve vztahu ke spáchání, případně nespáchání přestupku žalobcem.

Další žalobcová námitka, že do spisu nebyla založena paměťová karta z fotoaparátu policisty zůstala lichá, neboť neuvedl, z jakého důvodu by tak mělo být učiněno a za jakým účelem. Mělo-li by jít o důkazní prostředek, pak jeho provedení nemělo právní význam, neboť ve správním řízení byl proveden důkaz výsledkem příslušného policisty, který provedl fotodokumentaci.

Pokud se týká míry žalobcová zavinění, tato je blíže zdůvodněna v odůvodnění napadeného rozhodnutí pro každý skutek zvlášť.

K opakující se žalobcově námitce, týkající se oprávněné úřední osoby a komise pro projednávání přestupků žalovaný uvedl, že výkon působnosti správních orgánů fakticky zajišťují fyzické osoby, které správní řád označuje zkratkou „úřední osoby“. Dále se zabýval bližším výkladem rozdílu mezi úřední osobou dle ust. § 14 odst. 1 správního řádu a oprávněnou úřední osobou dle ust. § 15 odst. 2 správního řádu a prolínání těchto pojmů do příslušných ustanovení správního řádu. K projednání přestupku prvostupňovým správním orgánem s odkazem na ust. § 53 odst. 3 uvedl žalovaný, že ve věci jednala a rozhodovala komise vždy v tříčlenném složení, změna ve složení, nikoliv v počtu, tedy ve změně člena komise nastala pouze při ústním jednání dne 18.6.2009, a to z důvodů, které jsou blíže rozepsány v obsahu vyjádření žalovaného, na které soud odkazuje.

V replice k vyjádření žalované doručené soudu dne 11.6.2010 vyslovil žalobce pochybnosti o důvodnosti provedené analýzy rozdílu mezi úřední osobou a oprávněnou úřední osobou, neboť pojem úřední osoba vůbec nepoužil, namítl toliko, že žalovaný zaměňuje pojmy oprávněná úřední osoba a komise pro projednávání přestupků.

Nesouhlasil dále s tvrzením žalovaného, sice, že každý skutek, který mu byl kladen za vinu odůvodnil jednotlivě. Toto tvrzení je nepravdivé, neboť žalovaný sám uvedl, že v rozhodování vycházel pouze z výpovědi svědků ing. R. H., A. F., M. H. a policisty P. T., jehož svědeckou výpověď pokládal za dostačující. S touto argumentací žalobce nesouhlasil, postup policisty pokládal za nepřipustný a nestandardní, neboť pro účely dokazování nestačí pouze výpověď policisty, nýbrž je třeba shromáždit relevantní důkazní materiál, což je úkolem policie v přestupkovém řízení. Namítl, že uvedený policista jej nekontaktoval, neprovedl výslech jiných sousedů, nebyl schopen prokazatelně vysvětlit kdy a kde pořídil fotografie, nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu skartoval poznámky, které si údajně pořídil na místě činu. Postupem v přestupkovém řízení byla porušena zásada materiální pravda, rozhodnutím žalovaného byl zkrácen na svých právech a to způsobem, který měl za následek nezákonné rozhodnutí.

III.

Shrnutí obsahu správního spisu:

Z oznámení přestupku Policie ČR, OOP Rajhrad ze dne 7.4.2009 vyplývá, že R. H. oznámil dne 5.4.2009, že majitel pozemku na ulici, M., R. K. pálil dne 4.4.2009 shrabanou travinu, která hořela až do ranních hodin dne 5.5.2009 a produkovala velmi silný kouř, který se šířil do okolí. Na základě této skutečnosti byl F. K. (dále „žalobce“) podezřelý ze spáchání přestupku proti pořádku v územní samosprávě dle ustanovení § 46 odst. 2 zákona o přestupcích.

Dne 5.4.2009 byl sepsán úřední záznam o podání vysvětlení s Ing. R. H., který uvedl, že bydlí vedle pozemku žalobce, jeho pozemek a žalobcův spolu sousedí. Uvedl, že dne 4.4.2009 v cca 12:00 hod. zapálil žalobce na svém pozemku v prostoru zahrady shrabanou travinu, která pravděpodobně špatně hořela, takže kolem cca 18:00 hod. to vypadalo, že oheň uhasl. Dne 5.4.2009 v časných ranních hodinách kolem 3:15 hod. jej však probudil velmi silný zápach kouře, zjistil, že tento se šíří z vedlejšího pozemku, patřícího žalobci. Pravděpodobně došlo k obnovení ohně, hořela tráva, oheň byl intenzivní, byl zdrojem velmi silného kouře. V 7:15 hod. hořela ještě uvedená travina, neustále produkovala silný kouř. Uvedl, že podobná událost se odehrála naposledy dne 29.3.2009 v 10:00 hod., kdy jmenovaný na dýmající travinu reagoval napomenutím pana Kašpárka.

Z úředního záznamu o podání vysvětlení dne 5.4.2009 M. H. bylo zjištěno, že tato má postaven dům na pozemku sousedící s pozemkem, kde také i bydlí žalobce. Potvrdila, že dne 4.4.2009 cítila zápach kouře vycházející ze žalobcovy zahrady. Intenzita kouře v průběhu odpoledne sílila, s postupem času k večera začala ustávat. Kolem 23:30 hod. jí vzbudil silný zápach kouře, vzbudila se rovněž i kolem 02:30 hod. dne 5.4.2009. Šla se podívat na terasu a zjistila, že velmi silný kouř vychází ze zahrady žalobce. Potvrdila, že k podobnému jednání ze žalobcovy strany došlo již několikrát opakovaně v minulosti.

Dne 5.4.2009 byl dále sepsán úřední záznam o podání vysvětlení s A. F., bydlící v obci M., jejíž pozemek sousedí s pozemkem žalobce. Vypověděla, že dne 4.4.2009 hrabal žalobce travinu na svém pozemku, tuto poté zapálil. Dne 5.4.2009 kolem

5:00 hod. ranní ji vzbudil silný zápach kouře, zjistila, že na žalobcově pozemku hoří tráva, z ohně vycházel intenzivní kouř.

Ve správním spise je založena fotodokumentace k případu pálení trávy v obci M. ze dne 5.4.2009.

Ve spise je dále založen návrh Ing. R. H. na projednání přestupku ze dne 18.5.2009, kterého se měl dopustit žalobce dne 10.5.2009, kdy v době kolem 20:15 hod. do všech pokojů jeho rodinného domku měl vniknout silný kouř a zápach ze spálené trávy. Pátral po příčině kouře a zjistil, že na žalobcově pozemku je pálena tráva. Současně tohoto souseda viděl i v bezprostřední blízkosti ohně. S ohledem na uvedené skutečnosti telefonicky téhož dne kontaktoval starostku obce RNDr. M. B., která se posléze dostavila na místo a provedla místní šetření. Snažila se žalobci domluvit, aby další činností tohoto druhu neobtěžoval sousedy. Ve spise se nachází zápis o místním šetření ze dne 18.5.2009 podepsaný starostkou obce M. RNDr. M. B. a potvrzující, že dne 10.5.2009 ve 20:05 hod. ji telefonicky kontaktoval Ing. H. a oznámil, že ze strany žalobce je porušovaná obecně závazná vyhláška, kterou se upravují podmínky pro spalování rostlinných materiálů v obci. Ve 20:15 hod. se dostavila na místo a zjistila, že na žalobcově pozemku byla zapálena tráva. Jmenovaného upozornila na platnost uvedeného právního předpisu, ten sdělil, že pálí pouze trávu a sousedé v okolí dělají totéž.

Dne 13.5.2009 bylo vydáno oznámení o zahájení správního řízení o přestupku a předvolání odviněného k ústnímu projednání přestupku, které bylo nařízeno na den 22.5.2009. Byli vyslechnuti svědci M. H., která ke skutku dne 10.5.2009 se vyjádřila tak, že kolem 18:00 hod. si všiml její syn Ing. M. H., že žalobce pálí na zahradě dvě kupky trávy, jedna byla čistě zelená, druhá shnilá. Kontaktoval se proto se starostkou, ta následně poté ve 20:15 hod. přijela, žalobce poučila o porušení povinnosti vyplývající z obecně závazné vyhlášky. Žalobce se přiznal, že oheň zapálil s argumentací, že pálí i ostatní, poté oheň uhasil. Svědkyně A. F. se opakovaně vyjádřila ke skutku ze dne 5.4.2009, původní výpověď ze dne 5.4.2009, dále doplnila skutečnostmi, že dne 5.4.2009 kolem 5:00 hod. ranní vycházel z ohniště na pozemku žalobce kouř, poté přijela policie. K případu z května roku 2009 se nevyjádřila.

Žalobce ve výpovědi ze dne 22.5.2009 potvrdil, že v jednom případě v dubnu 2009 pálil na své zahradě travní porosty, jednalo se o ostříhané větvičky z tují, suché halouzky popadané po zimě. Pokud pálil v sobotu, v 18:00 hod. odcházel zřejmě ze zahrady, v tu dobu bylo ohniště vyhaslé. Podle jeho názoru již nehořelo. Ke skutečnosti, že by měl oheň hořet i v ranních hodinách se nevyjádřil, resp. uvedl, že v ranních hodinách spí. Vyvrátil tvrzení, že by dne 10.5.2009 tj. neděle kolem 20:00 hod. měl mít rozdělaný na zahradě oheň. Zapálil pouze papírový ubrousek, který odhodil na zem. V tu dobu slyšel nějaké hlasy, na místo přijela i starostka RNDr. B., která jej upozornila na platnost obecně závazné vyhlášky týkající se podmínek spalování rostlinných materiálů. Odpověděl jí, že nic nepálí, bránil se tím, že je předmětem neoprávněného zájmu ze strany ostatních, kteří jej šikanují, jedná se přímo o teror, nemůže chodit na zahradu. Popřel, že by v ten den se šířil z jeho pozemku zápach. Svědeckou výpověď podal Ing. R. H., který výpověď ze dne 5.4.2009 dále doplnil skutečnostmi, že dne 5.4.2009 poté, co zjistil, že na pozemku žalobce je založen oheň, hoří tráva, z ohniště byly vizuálně patrný plameny, zavolaal Policii ČR, která se dostavila asi v 7:15 hod. K události ze dne 10.5.2009 shodně jak v písemném podání ze dne

18.5.2009 uvedl, že kolem 20:00 hod. se šířil do oken jeho rodinného domu silný kouř přicházející z pozemku žalobce. Zavolał proto starostku obce RNDr. B., ta se dostavila ve 20:15 hod., hovořila s žalobcem v přítomnosti jeho i M. H.. Upozornila na to, že ze strany žalobce se jedná o opakované obtěžování nejprve hlukem, vyhrožováním, od roku 2008 kouřem a pachy.

Dne 18.6.2009 byl vyslechnut svědek P. T., který potvrdil, že dne 5.4.2009 na základě oznámení souseda žalobce dojel do místa jeho bydliště poté, co nastoupil do služby na OOP Rajhrad (7:00 hod.). Jednalo se o dobu mezi 7:00-8:00 hod. Oznamovatel mu sdělil, že na vedlejším pozemku hoří kupa trávy. Provedl neodkladné úkony, sice fotodokumentaci od brány a jednak z místa boku, kde bylo na ohniště vidět mezi tújemi vysázenými na pozemku. Trávina doutnala bez plamene, z ohniště šel kouř. Majitelé pozemku nekontaktoval, neboť mu bylo sděleno obyvateli okolních domů, že odjel. K náplni jeho pracovních povinností uvedl, že je povinen provést prvotní úkony, zadokumentovat situaci na místě, potenciální přestupce může být předvolán a vyslechnut dodatečně. Výpovědi přítomných si zaznačil do deníku, z poznámek pak provedl přepis do elektronické podoby na obvodním oddělení.

Svědčyně RNDr. M. B. byla vyslechnuta dne 18.6.2009 ke skutku ze dne 10.5.2009, kdy byla kontaktována rodinou H. z důvodu pálení mokré trávy na pozemku žalobce a byla vyzvána, aby provedla osobní šetření. Ing. H. jí dovezl jeho autem do místa bydliště žalobce ve 20:15 hod., společně šli po místní komunikaci až k místu, kde bylo vidět na pozemek žalobce, kde viděla hořet oheň, plameny dosahovaly asi 20 cm, ohniště již dohořovalo. Na ohniště viděla od brány na vzdálenost asi 5 metrů. Žalobce byl za zdí, proto ho vyzvala, aby vystoupil, chtěla znát důvody, proč zapálil trávu, na což odpověděl, že tak pálí všichni, dokonce i plasty. Upozornila jej na platnou obecně závaznou vyhlášku, která stanoví podmínky pro spalování suchých rostlinných materiálů v obci M.. Vyhláška je platná od 1.1.2009. Žalobce se konkrétně nevyjádřil, zda o citovaném právním předpisu je informován či nikoliv. Na to mu odpověděla, že text vyhlášky byl otištěn v M. listech a všem obyvatelům obce byl doručen do poštovní schránky do začátku dubna roku 2009. Žalobce vyzvala, aby oheň uhasil, nepomatovala si, zda tak učinil v její přítomnosti. Potvrdila, že šetření byl přítomen Ing. R. H. a jeho matka M. H..

Soud dále provedl důkaz spisem města Š., komise pro projednávání přestupků, sp. zn. P 221/08, z něhož bylo zjištěno, že dne 31.7.2008 bylo učiněno oznámení přestupku Policií ČR OOP Rajhrad, kterého se měl dopustit žalobce tím, že od konce měsíce dubna roku 2008 do současné doby pálil mezi domy v obci M. nezjištěné látky, různé plasty, dřevo a mokrou trávu, čímž své okolí obtěžoval zápachem a kouřem. Z tohoto důvodu byl podezřelý z přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích. Dne 26.9.2008 správní orgán věc rozhodl tak, že věc odložil podle ust. § 66 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích, neboť oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku.

Dále ve správním spise tohoto správního orgánu vedeném pod sp. zn. P-113/2009 je založená písemná výzva právního zástupce pana A. H., paní M. H., paní Ing. D. H. a pana Ing. R. H. adresovaná žalobci obsahující sdělení, že dne 25.7.2008 byla zaslána jmenovanému výzva ke zdržení se obtěžujícího jednání spočívajícího v cíleném a trvalém obtěžování klientů kouřem a zápachy,

kteřé vychází z jeho pozemku. Výzvu převzal dne 6.8.2008. Tohoto jednání však nezanechal, v činnosti pokračoval i nadále a sice dne 12.8. od 22:00 hod. do 3:00 hod., dne 13.8. od 21:00 hod., dne 15.8. od 8:30 hod. do 16:00 hod., dne 17.8. od 2:15 hod. do 6:00 hod., dne 18.8. od 9:00 hod. do 17:00 hod. a dne 19.8. od 10:00 hod. do 20:30 hod. tj. případné připojení dalších správních spisů soud neprováděl, neboť z písemného sdělení prvoinstančního správního orgánu ze dne 12.11.2010 bylo zjištěno, že jiná dokumentace týkající se žalobce není k dispozici. Pokud byly v dřívější době vyřizovány stížnosti obyvatel obce M. na nežádoucí chování a jednání žalobce, pak by nemohly mít důkazní hodnotu ve vztahu k projednávané věci, ale mohly by toliko dokreslovat a charakterizovat konfliktní sousedské vztahy, které by eventuelně mohly být řešeny v rámci občansko právního řízení.

IV.

Zjištění následujících relevantních skutečností:

Žalobce při jednání dne 9.9.2010 uvedl, že po dobu 62 let trvale bydlí v obci M., kde vlastní 4 pozemky, na jednom má postaven rodinný domek. Ve vzdálenosti asi 50 m od nemovitosti má místo, kde pálí dřeviny z tuje a jalovce, nikoliv travní porost. Na zahradě je často, pokud pálí pak do 18.00 hod. ve všední den, v pátek a sobotu jezdí pro přítelkyni. Potvrdil, že se sousedy H. má dlouhodobě sousedské spory. Ta část pozemku, kde má na zahradě ohniště sousedí s pozemkem ing. H.. Jeho matka, M. H., má pozemek s rodinným domkem za žalobcovým pozemkem, od ohniště se jedná o vzdálenost asi 90 m. A. F. slyšená jako svědkyně ve správním řízení, má pozemek s rodinným domkem přes jeden jeho pozemek, vzdálenost od ohniště je rovněž asi 90 m. Chování ze strany rodiny H. chápal jako svévoli, šikanozní chování vůči jeho osobě. Dne 10.5.2009 přijela starostka RNDr. B., stála za branou vedlejšího jeho pozemku, kde ale nemá vybudované ohniště. Na pozemek i přes jeho výzvu nevstoupila, opakovaně upozorňovala, že po 19.00 hod. je zákaz pálení, tato povinnost vyplývá z příslušné vyhlášky.

Svědkyně RNDr. M. B., starostka Městského úřadu M. potvrdila, že žalobce zná 25-30 let. Z podnětu obyvatel bydlících v blízkosti žalobce ing. H. s rodinou, manželů F. a dalších v průběhu roku 2008-2009 opakovaně řešila stížnosti týkající se žalobce v souvislosti s pálením trávy a různých materiálů, které vydávaly zápach. Charakter zápalu neodpovídal pálení suché trávy. Dne 10.5.2009 ve 20.15 hod. přijela na žádost ing. H. do místa bydliště žalobce. Stála na komunikaci, poblíž ohniště, na které viděla od brány na vzdálenost asi 5m. Jasně viděla, že se jedná o oheň nikoliv dýmání. Žalobce stál v místě ohniště, upozornila ho, že nemá pálit, poukázala na vyhlášku týkající se podmínek pro spalování suchých rostlinných materiálů platnou od 1.1.2009, která byla předána všem obyvatelům obce M.. Na to žalobce prohlásil, že sousedé pálí plasty, on pálí trávu. Popřela, že by se jednalo o pálení papírového kapesníku, který by oheň nezaložil. Potvrdila, že opakovaně byla sama na pozemku rodiny H., kde byl cítit zápach a kouř z pozemku žalobce. O kvalitě sousedských vztahů mezi žalobcem a rodinou H. se nevyjádřila, popřela však, že by se mělo jednat o šikanozní jednání vůči žalobci. Opakovaně musela řešit jejich stížnosti, zasahovat a provádět šetření týkající se pálení různých materiálů na žalobcově pozemku.

Svědék P. T. uvedl, že v průběhu roku 2009, přesné datum s odstupem doby, si nepamatoval, byl zavolán k řešení žalobcova případu, pálení zahradního odpadu na jeho pozemku v obci M.. Jmenovaného osobně neznal. Upřesnil, že se jednalo o ranní hodinu. Do služby nastupuje v 7.00 hod., tudíž se muselo jednat o výjezd v uvedené době. Přijel ze zadní strany pozemku jmenovaného, přes plot - brankou viděl hromádku shrabaného listí z níž stoupal kouř. Nebyl schopen přesně určit druh rostlinného materiálu, domníval se, že se jednalo o směs trávy nebo jehličnanů. Vše fotograficky zdokumentoval. Na ohniště viděl ze vzdálenosti asi 15- 20m. Žalobce nekontaktoval, bylo mu řečeno, že odjel. Uvedenou skutečnost není povinen si ověřovat, jednalo se o standardní postup, kdy byl vyslechnut oznamovatel, popř. svědci.

Právní zástupkyně žalobce poukázala na nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterým byl žalobce zkrácen na svých právech. V rámci správního řízení byl žalobce vyslechnut, uvedl, že dne 4.4.2009 pálil nějaké větvičky, ohniště uhasil v 18.00 hod. což potvrdili svědci H. i ing. H.. V jejich výpovědích jsou však rozpory, neboť svědkyně vypověděla, že kouř ucítila ve 23.30 hod., svědek v 2.30 hod. ráno. Policista P. T. ohniště neviděl, viděl pouze doutnající zbytky a údajně pořídil fotodokumentaci, k níž měla výhrady. Nepotvrdil, že doutnající místo by bylo zdrojem silného kouře a zápachu. V postupu policisty spatřovala porušení pracovní povinnosti sice, že žalobce osobně nevyzval k uhašení. Závažnější výhrady měla k druhému přestupku, neboť žalobce je přesvědčen o šikanozním jednání rodiny H. vůči jeho osobě. Tvrdil, že onoho dne nic nepálil, šel pouze po zahradě, zapálil kapesník. Ke svědecké výpovědi RNDr. B. měla připomínky pokud se týká vymezení vzdálenosti 5 m od brány či plotu k místu ohniště, což podle fotodokumentace je nemožné. Navrhla proto napadené rozhodnutí zrušit a vrátit správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Zástupkyně žalovaného poukázala na rozsáhlé dokazování v rámci správního řízení , kdy ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že žalobce se dopustil přestupku proti pořádku ve věcech úřední samosprávy a to porušením obecně závazné vyhlášky, neboť se jednalo o dvě pochybení a to dne 5.4.2009 ráno, kdy ohniště ještě doutnalo, ačkoliv z příslušné vyhlášky vyplývá povinnost zabezpečit ohniště tzn. oheň uhasit tak, aby dále nedýmal. Druhý skutek dne 10.5.2009 byl rovněž svědecky prokázán. K postupu policisty sdělila, že úřední záznam, který provádí v rámci šetření na místě, je tzv. lehké ohlášení, odpovídající § 57 odst. 1 zákona o přestupcích. Postup policisty byl tedy standardní. Navrhl zamítnutí žaloby.

V.

Právní hodnocení věci:

Před tím, než se Krajský soud v Brně začal zabývat důvodností žaloby, zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení. Dospěl přitom k závěru, že žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů, dále též „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 68 a § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1,2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba není důvodná.

Podle ust. § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) přestupkem proti pořádku ve státní správě a proti pořádku proti územní samosprávě je porušení i jiných povinností, než které jsou uvedeny v § 21 až 45, jestliže jsou stanoveny zvláštními právními předpisy včetně nařízení obcí, okresních úřadů a krajů.

Podle § 46 odst. 2 citovaného zákona přestupkem proti pořádku ve věcech územní samosprávy je porušení povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách obcí a krajů vydaných na úseku jejich samostatné působnosti.

Podle ust. § 46 odst. 3 citovaného zákona za přestupek podle odst. 1 a 2 lze uložit pokutu do 30.000,- Kč.

Podle ust. § 10 zák. č. 128/2000 Sb. v platném znění povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou

a/ k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány,

b/ pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku,

c/ k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně (dále jen „veřejná zeleň“) a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti,

d/ stanoví-li tak zvláštní zákon.

Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ze dne 5.10.2009, kterým byla změněna výroková část rozhodnutí komise pro projednávání přestupku Města Š. ze dne 30.6.2009, č.j.: P 113/2009 v rozsahu, jak výše uvedeno.

Ve zbylých částech napadené rozhodnutí dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu bylo potvrzeno.

V projednávané věci stěžejní otázkou bylo zjištění, zda dne 4.4.2009, dne 5.4.2009 a dne 10.5.2009 došlo ke skutku popsaném ve výroku prvoinstančního správního orgánu, modifikované ve výroku rozhodnutí žalovaného a zda, prokáže-li se pravdivost skutkového děje, se jedná o protiprávní jednání podle § 46 odst. 2 zákona o přestupcích, kterého se měl dopustit žalobce.

Krajský soud v Brně s ohledem na některá tvrzení žalobce, obsažená v jím podané žalobě a dále z důvodu komplexnosti pokládá za nezbytné uvést následující.

Na rozdíl od ostatních správních deliktů má přestupek jako jediný svou legální definici. Lze proto o něm hovořit jako o tzv. správním deliktu „pojmenovaném“. V souladu s ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se jedná o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů a nebo o trestný čin. Přestupkem je tedy protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem. Tuto koncepci potvrzuje i judikatura Ústavního soudu, podle které je nepřipustné, aby např. obecně závazná vyhláška obce nově nebo podrobněji formulovala skutkové podstaty přestupků, které jsou definovány v zákoně o přestupcích nebo v jiných zákonech (viz *Nález Ústavního soudu ze dne 23.8.1994, sp. zn. PLÚS 47/93, vyhlášený pod č. 179/1994 Sb. a publikovaný ve Sbírce rozhodnutí, svazek 2, nález č. 39*).

Shora citované ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích a v něm obsažená legální definice přestupku tak respektuje základní požadavek demokratického právního státu – totiž, že státní moc může být uplatňována jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví (viz čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Tímto požadavkem, který bývá pravidelně nazýván jako princip zákonnosti či legality, je vázána veškerá činnost veřejné správy a proto je nezbytné jej aplikovat též na problematiku správního trestání, jakožto součást výkonu veřejné správy. Z formálního hlediska má pro naplnění tohoto principu zásadní význam zásada „nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege“ (tj. není zločinu, není trestu, nestanoví-li tak zákon). Na uplatnění této zásady nelze rezignovat ani v oblasti správního řízení a zvláště pak tam, kde dochází ke správnímu trestání, a to i přesto, že tato byla primárně formulována pro oblast trestního práva. Ve světle shora uvedeného pak nelze mít pochyb o tom, že skutková podstata přestupku podle § 46 odst. 2 zákona o přestupcích, je plně v souladu s principem zákonnosti, neboť naplňuje požadavek určitého, jasného a přesného zákonného vyjádření skutkové podstaty správního deliktu, v daném případě přestupku, za který byla žalobci udělena sankce. Zákon o přestupcích jako celek v obecné rovině chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy.

V této souvislosti soud poukazuje i na judikaturu Nejvyššího správního soudu, sice rozsudek ze dne 31.5.2007, č.j. 8 As 17/2007-135, www.nssoud.cz, publikovaný ve Sbírce NSS pod č. 1338/2007, dle kterého: „*správní delikty představují ve srovnání s trestnými činy jinou formu protiprávního společensky nebezpečného jednání. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu, a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty stricto sensu materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání.*“

Pokračování

Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, z jakého přestupku byl žalobce uznán vinným, jaký skutek je mu kladen za vinu, z jakých důkazů bylo vycházeno.

Na tomto místě soud odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 29.5.2009, č.j. 3 As 23/2007-108, www.nssoud.cz: „*provádění důkazů v přestupkovém řízení je úkolem správních orgánů. Správní orgán je povinen přesně a úplně zjistit skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí. Volba, množství a druh prováděných důkazů je věcí správního uvážení. Stejnou zásadou je ovládáno i následné hodnocení provedených důkazních prostředků. Je tedy na správním orgánu rozhodnout o tom, které důkazy v řízení o přestupku provede (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.1.2006, č.j. 4 As 2/2005-62, publikovaný pod č. 847/2006 Sb. NSS). Pokud správní orgán dospěje k závěru, že provedení dalších důkazů se jeví nadbytečným musí tento závěr v odůvodnění svého rozhodnutí uvést včetně argumentace, co ho k tomu vedlo.*“

Z výše uvedeného vyplývá, že správní orgán tedy nemá zákonnou povinnost provést všechny důkazy, které navrhuje účastník řízení. správní orgán provede pouze ty důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci v souladu se zákonem.

Žalovaný nepochybil podřadil-li zjištěný skutkový stav pod výše citované ustanovení přestupkového zákona. Protiprávní stav, tedy spalování rostlinných materiálů, byť jeho složení nebylo přesně potvrzeno, za podmínek stanovených čl. 3 obecně závazné vyhlášky č. 2/2008, kterou se stanovují podmínky pro spalování suchých rostlinných materiálů v obci M. ze dne 1.1.2009 byl nepochybně zjištěn, zejména ze svědeckých výpovědí, fotodokumentace, obsažené ve správním spise i dokladované v průběhu soudního jednání, jakož i zdůvodněním rozhodnutí obou správních orgánů.

Krajský soud v Brně v posuzované věci neshledal v procesu hodnocení důkazů správními orgány žádné logické pochybení. O pravosti a vysoké míře vypovídací hodnoty výpovědi svědka P. T., policisty, svědčí okolnost, že jeho výpověď ze dne 18.6.2009 v popisu děje byla shodná s výpovědí ze dne 27.1.2011, byť ve výpovědi či soudním jednání si již nepamatoval konkrétní den popisované události. V této souvislosti soud poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, rozsudek ze dne 31.3.2010, č.j. 1 As 12/2010-79, dle kterého ... „*svědek si odporoval pouze v nepodstatných detailech. Je nutno považovat za přirozené, že s během času člověk již jen s ohledem na povahu lidské paměti zapomíná určité detaily skutkového stavu, jehož byl svědkem.*“ Stěžejní bylo shodné tvrzení, že do místa bydliště žalobce přijel na základě oznámení souseda po 7 hod. ranní (nástup do služby v 7.00 hod.), oznamovatel mu sdělil, že na vedlejším pozemku patřící žalobce hoří zahradní odpad. Po příjezdu ze zadní stěny i od brány viděl hromádku shrabaného listí, které doutnalo, bez plamene, z ohniště šel kouř. Od ohniště byl vzdálen 15 – 20 m. Vše řádně fotograficky zdokumentoval, ofocené snímky z fotografické dokumentace na CD pořízené svědkem a zaslané na výzvu soudu Policii ČR, OOP Rajhrad, byly účastníkům předloženy v průběhu soudního jednání. Právní zástupkyně žalobce sice měla výhrady k dokumentaci, tyto ale blíže nespecifikovala.

Taktéž soud přiznal právní sílu věrohodnosti svědecké výpovědi RNDr. M. B., starostky obce M., která v podstatě shodně při výpovědi dne 18.6.2009 i výpovědi u soudu dne 27.1.2011 popsala situaci ze dne 10.5.2009 kolem 20.15 hod., kdy

z podnětu ing. H., který si stěžoval, že žalobce pálí trávu, se dostavila do místa žalobcova bydliště. Od brány k jeho pozemku viděla na vzdálenost asi 5 m ohniště s ohněm mokré trávy s plamínkem asi do výšky 20 cm, ohniště dohořovalo. Nejednalo se toliko o doutnání. Na místě byli mimo ing. H. jeho matka M. H. a žalobce, s nímž osobně mluvila. Stál v místech, kde bylo ohniště. Upozornila ho, že nemá pálit, na což odpověděl, že sousedé pálí plasty, on trávu. K tomu uvedla, že dne 1.1.2009 nabyla účinnosti obecně závazná vyhláška, kterou se stanoví podmínky pro spalování suchých rostlinných materiálů v obci M., která byla doručena všem obyvatelům obce. Zcela vyvrátila žalobcovo tvrzení, že by se mělo jednat o pálení papírového kapesníku, neboť mezi dobou oznámení popisovaného skutku a jejím příjezdem do uvedeného místa je časový limit podstatně delší, než čas potřebný pro shoření žalobcem uváděné věci.

Správní orgány vycházely i z výpovědi svědka ing. R. H., který uvedl, že dne 5.4.2009 v 03.15 hod. zaregistroval rozhoření ohniště na zahradě žalobce. Dne 5.4.2009 v ranních hodinách kolem 6.00 hod. zjistil, že oheň trvá, hořela tráva, z ohniště šly plameny. Zavolał proto policii, která se dostavila v 7.15 hod. Policista provedl fotodokumentaci, po jejím předložení potvrdil, že se jednalo o totožné ohniště, které bylo zdrojem kouře a zápachu.

Ke skutku ze dne 10.5.2009 uvedl, že kolem 20.00 hod. šel kouř z ohniště na pozemku žalobce. Kontaktoval proto starostku RNDr. B., ta se dostavila ve 20.15 hod., hovořila s žalobcem v přítomnosti svědků. Žalobce uvedl, že oheň zapálil, pálí trávu. Svědek dále uvedl, že žalobcovou činností jsou dlouhodobě obtěžováni, v roce 2008 kouřem a pachy (jednalo se o dny 5.4., 6.4., 7.5., 14.5. a 11.5.2008).

Věrohodnost svědecké výpovědi M. H., která ve správním řízení uvedla, že dne 4.4.2009 kolem 23.30 hod. ji probudil kouř, kouř cítila i 5.4.2009 v 02.30 hod., byla oslabena vzhledem ke vzdálenosti její nemovitosti od ohniště na pozemku žalobce (dle vyjádření žalobce cca 90 m), kdy i s ohledem na časový údaj, tedy v době, kdy byla tma nemohla přesně rozpoznat místo, z kterého kouř vychází. Ke skutku pak dne 10.5.2009 sdělila, že kolem 18.00 hod. si všiml její syn, ing. R. H., že žalobce na své zahradě pálí 2 kupky trávy, poté po příjezdu starostky, která žalobce poučila o zákazu pálení rostlinného materiálu, přiznal žalobce, že oheň zapálil s dodatkem, že ostatní pálí taky. Poté oheň uhasil.

Důkazní sílu nepřiznal soud i svědecké výpovědi A. F., ze dne 22.5.2009, která uvedla, že dne 5.4.2009 v 5.00 hod. vycházel kouř z ohniště na pozemku žalobce, poté přijela policie, a to z toho důvodu, že poloha jejího zastaveného pozemku od ohniště žalobce rovněž činí dle vyjádření žalobce cca 90 m, navíc v uvedenou ranní dobu není ještě optimální viditelnost. Taktéž i doba příjezdu policie je zpochybnitelná, neboť tato byla z dalších důkazů prokázána až v 7.15 hod., nehledě na to, že tento údaj ve výpovědi ze dne 5.4.2009 vůbec nevedla.

Soud dále nepřisvědčil i argumentaci právní zástupkyně žalobce o rozpornosti výpovědi svědků P. T. a RNDr. M. B. týkající se vymezení vzdálenosti od místa, kde prováděli šetření k místu polohy ohniště, jelikož první svědek prováděl šetření v rámci skutku ze dne 5.4.2009, druhá svědkyně až v rámci skutku ze dne 10.5.2009.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je přestupkem protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny v zákoně. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání pachatele bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena právní povinnost stanovená zákonem, zavinění, jakož i naplnění předpokladu pro uložení sankce a její výše. Přestupek je tedy spáchán, pokud jsou naplněny všechny znaky jeho skutkové podstaty.

Všechny znaky přestupku byly v případě žalobce naplněny, když bylo prokázáno, že dne 4.4.2009 (sobota) nejpozději v 19.00 hod. řádně neuhasil ohniště, založené na zahradě ve svém bydlišti v obci M., které dne 5.4.2009 ještě v 7.15 hod. dýmalo, dále pak ve 20.15 hod. dne 10.5.2009 (neděle) pálil na ohništi v uvedeném místě travu. Tímto jednáním v obou případech porušil obecně závaznou vyhlášku č. 2/2008, kterou se stanovují podmínky pro spalování suchých rostlinných materiálů v obci M., vydanou dne 15.12.2008 (účinnost ode dne 1.1.2009), kde v článku 3 je taxativně vymezen zákaz pálení suchých rostlinných materiálů v otevřených ohništích, zahradních krbech nebo v otevřených grilovacích zařízeních v období celého roku v době od 19.00 hod. do 8.00 hod. příštího dne, v období celého roku v neděli a státem uznaných svátcích. Po ukončení spalování je nutno ohniště uhasit tak, aby dále nedýmalo. Článek 5 citované vyhlášky stanoví, že porušení povinnosti lze postihnout jako přestupek, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů nebo trestný čin.

Soud vyhodnotil provedené důkazy, obsah správního spisu a dospěl k závěru, že ve správním řízení byly důkazy provedeny žalovaným v dostatečném rozsahu, v souladu s právními předpisy, zjištěný skutkový stav má oporu v podkladech rozhodnutí, hodnocení důkazů bylo v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí podrobně popsáno, žalovaný se pohyboval při hodnocení důkazů v právním řádem stanovených mezích a ve svém rozhodnutí podrobným a přesvědčivým způsobem popsal, co vzal za své a proč, které důkazy či tvrzení odmítl a proč.

Proti druhu a přiměřenosti sankce žalobce stížní námitky nepodal, neboť podstatou jeho argumentace bylo tvrzení, kterým se snažil zcela popřít samotné odpovědnostní jednání, předkládaje jinou verzi skutkových okolností případu.

VI. Závěr:

Krajský soud v Brně zhodnotil žalobní námitky jako nedůvodné a protože v řízení nevyšly najevo vady, k nimž by musel přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s.ř.s.), žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li zákon jinak, má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl žalobce neúspěšný, žalovaný náklady řízení neúčtoval. Soud proto rozhodl tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

Poučení: Rozsudek nabývá právní moci dnem doručení (§ 54 odst. 5 s.ř.s.). Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání musí být zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2, § 106 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 27. ledna 2011

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně